REGD No. M 1643

திராவிடநாடு

இலங்கை 15 சதம் விலை அணு 2

மலர் 9 | 3-6-51 | இதழ் 50

தேரோட்டம்

★

[அண்ணா]

"லோகம் வரவா கெட்
ிண்டே போறது. காலா
லத்திலே நடக்கவேண்
ிய கார்யாதிகளெல்லாம்
டப்பதே இல்லே. நாச
ரியங்களிலே, மனுஷா,
ஆசையைச் செலுத்த
ரம்பிச்சுட்டா! ஒரு கட்
ப்பாடு இல்லே — அவ
வன் தன்னிஷ்டம்
ோல் கூத்தாடுருன். எடுத்த
ரியத்தை ஒழுங்காச்செய்துமுடிக்
ணுமேங்கிற எண்ணம் மங்
ிண்டே போறது"

"எதைப்பத்திச் சொல்றேள்?"

"ஊர் உலகம் போற போக்கைப்
த்தித்தான். முன்பெல்லாம் உத்
ஸவம், எவ்வளவு ஜனங்க
டுவா. வீதியிலே பெருமாள்
ழுந்தருளி வந்தா, எப்படியிருக்
ும் கூட்டம்?........ஊம் — என்ன
ார்க்கிறேள்"

"ஆத்திலே ஒருத்தருமில்லீயோ,
கொஞ்சம் தீர்த்தம் வேணும்"

"ஆத்துக்காரி சினிமாவுக்குப்
போயிருக்கா. ஏதோ புதுப்பட
ாம். நேக்கும் ஆசைதான்! எங்கே
டுறது இந்த கோயில் காரியம்.
தேரோட்டம் தொடங்கியதிலே
ருந்துதான், ஒரே தொந்திரவா
ிருக்கே!"

"ஆமாம். இன்னிக்குக்கூட,
டம் அறுந்துபோச்சாமே. ஆறு
பருக்கு நல்ல அடியாமே......"

"அதையேன் கேட்கிறேள்.
ண்ருவிக்கூத்து. தேர்மேலே உட்
கார்ந்துண்டிருந்தேன் — நம்ம பக்
கத்து வீட்டு பட்டாச்சாரியாரோடு
பேசிண்டு. 'ஐயோ!'ன்னு ஒரு சப்
தம். தேர், திடீர்ன்னு அசைந்
துச்சு, பதறிட்டோம் — இரண்டு
பேரும். பார்த்தா மளமளன்னு,
ஒருத்தன்மேலே ஒருத்தன் விழு
ருன்க. ஒரே கூச்சல் 'வடம் அறுந்து
போச்சு! அறுந்துபோச்சுன்னு!"

"பிறகு......?"

"பிறகு என்ன! தேர்லேருந்து
நாங்க இறங்கபட்டபாடு பெருமா
ளுக்குத்தான் தெரியும். நல்லவேளே
போலீஸ்காரா வந்தா......"

"ஏன், இப்படி வடம் அறுக
ணும். முந்தாநாள் வேறே அறுந்
துச்சு. நேற்று தேர் ஓட்டலே.
பிறகு இன்னிக்குப் போனு, இன்
னைக்கும் அறுது......"

"அதைத்தான் சொல்லவந்தேன்.
தேவாளுக்கு தெரியாதது இல்லே!
உலகம் கெட்டுப் போச்சு. சேவா
உணர்ச்சி மறைஞ்சு போயிட்டுது!
எவனுக்காவது இதயசுத்தம் இருந்
தாத்தானே. தேரோட்டம், பக
வான் காரியம். அதை நடத்திவைக்
கணுங்கிற எண்ணத்தோடா வர்
ருன்க, தேரிழுக்க. அந்த
நினேவோடே வந்தா, தேர்
ஒரு நாளிலே ஓடிவந்து
டாது. பக்தி, பகவத் காரி
யங்கிற சிரத்தை, எல்
லாம் மறந்துண்டு வர்றது.
இகலோக இச்சைகளிலே
பிரியம் வைச்சுட்டா.
தேவா, தீர்த்தம் கேட்
டேள் இல்லே!"

"சிரமம் வேண்டாம், நான் வர்
ரேன். அதோ, உங்காத்துலேகூட
வந்துட்டாப்பலே இருக்கு, சினிமா
விலிருந்து"

* * *

வடம் அறுந்தது! தேர்மீது அமர்ந்துவந்த பட்டாச்சாரி தேர் அசைந்தபோது தனக்கேற்பட்ட பயங்கரத்தைச்சொன்னர், பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம். அதோடு, உலகத்தில் சேவா உணர்ச்சியும், பக்தி சிரத்தையும் குறைந்ததுபற்றியும் வேதனைப்பட்டார். ஆனல் அவரது 'சகதர்மணி'யோ தேரோட்டத்திருவிழாவுக்குச் செல்லவில்லை. பெருமாளைச் சேவிக்கப் போகவில்லை; சினிமாவுக்குச் சென்றிருந்தாள்!

தேர், சந்தியிலே நின்றதற்குக் காரணம் சேவா உணர்ச்சி மங்கிவிட்டது — தேரிழுப்போரிடையிலே பக்தியார்வம் இல்லே. இது, பட்டாச்சாரியாருடைய வேதனே. அவரோ, தேர் இழுத்தவரல்ல. தேர்மீது 'பகவானுக்கு'ப் பக்கத்தில் இருந்தவர். எனினும் வேதனைப்பட்டார், தேர் நிலேக்குவந்து சேரவில்லேயே. உற்சவம் குறிப்பிட்டபடி முடியவில்

லையே, என்பதால். ஆனால் 'பக்தி' யால் உந்தப்பட்டு, பகவானே! பாவியென்னைக்காப்பாற்று, என்று பஜித்துக்கொண்டே சென்று, தேர்வடம் தாங்கி, வியர்வை வெள்ளமாக, வெய்யில் கொளுத்த, அதையும் பொருட்படுத்தாது, தேர் இழுத்தவன் வீட்டிலே என்ன நடந்திருக்கும், வடம் அறுந்த அன்றைய தினம்!

* * *

"பாலூட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தேனே, மகனே! பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற பாவி வயிறு எரியுதேடா! நீ படுமோசம் செய்துவிட்டுப்போய்விட்டாயே. ஐயய்யோ மகனே! அநியாயமாய்மாண்டாயே!'

"ஐயோ, அத்தான்! ஆசை முகம் காட்டி, என்னை அன்போடு அழைப்பீர்களே! இப்படி அலங்கோலம் செய்துவிட்டீர்களே. ஐயய்யோ, அத்தான்!!"

"அப்பா! அப்பா!......என்னைப் பாருப்பா. ஏம்பா, பேசமாட்டேங்கிறே......"

தாயின் கண்களிலே அருவி! மனைவி கதறும் கோரம்! குழந்தை, தன் மழலைமொழியால், ஆசைத் தந்தையை அழைத்து, பதில் கிடைக்காததால் அழுது நிற்கும் பரிதாபம்!

வேதனை, அந்த வீட்டிலே கரை புரண்டோடும்! விழிகள் கண்ணீரைச் சொரியும்! வீழ்ந்த வாலிபன் இரத்தத்தை மனைவியின் கண்ணீர் கழுவும்! தாயின் அழுகை அந்த ஏழை 'பக்தனின்' நாமத்தை அழிக்கும்! இரத்த வெள்ளம், அந்த வீட்டிலே! அங்கே எழும்பும் 'ஐய்யோ' என்ற அலறல்—அழுகுரல்!

அவனது நெஞ்சிலே ஏற்பட்ட காயம்! ஒடிந்துதொங்கும் கால்கைகள்! நொறுங்கிப்போன மண்டை! உடைந்துபோன எலும்புகள்! அந்தக் கோரத்தைக் கண்டு, பலர் திடுக்கிட்டுத் திரும்பும் காட்சி!

எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கும், வடம் அறுந்ததால் மாண்டவன் வீடும், அடிபட்டு கைகால் போனோரின் இல்லங்களும்.

கடந்த 25, 27 தேதிகளில் காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் தேர் வடம், இரண்டு முறை அறுந்தபோது இருவர் மாண்டனராம்; பலர் படுகாய [illegible] இந்த நிகழ்ச்சிகளால் எழும்பிய பரிதாபம்! கூக்குரல்! கண்ணீர்! பயங்கரமான நிகழ்ச்சி—கேட்டால் இதயங்கள் வெடிக்கும்.

* * *

வடம் அறுந்தது! வாசுகியைக் கயிறாகக் கொண்டு, மகாமேரு மலையை மத்தாக வைத்து, திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த பெம்மான் மகாவிஷ்ணுவின் பிரதிபிம்பம் கஞ்சி வரதர், சந்தியிலே, தவித்தார்! அவரது திருச்சேவைக்கு வந்தோரோ, காலியிழந்து, கையொடிந்து, எலும்பு நொறுங்கி, மார்புவீங்கி, உயிரிழந்து போயினர்! சேவா உணர்ச்சியோடு வந்தோர்தாம் இவர்கள். சேவா உணர்ச்சிக்குக் கிடைத்த, பரிசு இது!

ஆனால் தேர்மீதிருந்து சிறிது அசைந்ததால் திடுக்கிட்ட பகவானின் பக்கத்திலிருக்கும் பாக்யத்தைப் பரம்பரை பரம்பரையாக அனுபவிப்பவர்களோ, 'சேவா உணர்ச்சி இல்லாததால் வந்தவினை' என்று சொல்லத் தவறவில்லை.

* * *

இந்த வேதனையை நினைவூட்டுவதுபோல, கடந்த வெள்ளியன்று ஷில்லாங் என்ற இடத்திலே பேசியிருக்கிறார், நமது மாகாணக் கவர்னர்களிலே ஒருவரான ஜயராம்தாஸ் தௌலத்ராம்—தபால் தந்தி சம்பந்தமான, கண்காட்சியொன்றைத் திறந்துவைக்கும் போது.

"பொதுமக்களுக்காகப் பணி புரியும் அதிகாரிகள் சேவா உணர்ச்சியோடு, பாடுபடவேண்டும். அப்பொழுது தான் எல்லாக் காரியங்களும் சரிவர நடக்க முடியும்,"

இந்தக் கருத்தைக் கூறியபோது, கனம் கவர்னர், கதையொன்றையும் தெரிவித்திருக்கிறார். சிறுவகுப்பிலே நாம் படித்ததுதான்!

தபால் சேவகன் ஒருவன். அவன் தபால்பையோடு, ஓடிக்கொண்டிருந்தான். 'எதிரே புலி வரும்' என்று பலர் எச்சரித்தனர். அவன் அஞ்சவில்லை. கர்மமே கண்ணாயினான். புலி வந்தது. ஓடவில்லை. புலி பாய்ந்தது — அவன் ஓடவில்லை. தப்ப முயலவில்லை. ஆனால் புலி கடித்தது. அப்போதும் தபால் பையின்மீது கொண்ட கவனத்தைவிடாது, தனக்குப் பின்னே வந்துகொண்டிருந்[...] ஜனக்கூட்டத்தை நோக்கிவீசினான்[...]

இந்தக் கதையைக் கூறி, கஷ்ட[...] வந்தால்கூட, கடமையிலிருந்[...] சிறிதும் தவறக்கூடாது என்[...] எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

நல்ல அறவுரை, இது! கஷ்ட[...] வந்தபோதுகூட, அந்த சேவகன் தன் சேவா உணர்ச்சியைப்பெரிதா[...] எண்ணினான். அவனது கடமையு[...] வம், களிகொள்ளக் கூடியதுதான். ஆனால், கவர்னர் கூறியிருக்கிற[...] என்னும்போதுதான் நமது கவ[...] மும் சிந்தையும், வேறுபக்க[...] திரும்புகிறது.

கவர்னர் மட்டுமல்ல, டில்லி சர்[...] கார் கூட, மே 27 அன்று, தம[...] அதிகாரிகளுக்கு, சேவா உணர்ச்[...] சம்பந்தமாக ஒரு சுற்றறிக்கை விடு[...] திருக்கிறது.

"ஒவ்வொரு ரேவினியூ அதிகா[...] யும், தான் ஒரு பொதுஜன சேவக[...] என்ற முறையில், சர்க்காருக்கு மட்[...] மின்றி, மக்களுக்கும் சேவை புரிப[...] ராகக் கருதவேண்டும்."

டில்லி சர்க்காரின் உத்திரவு, ச[...] கார் அதிகாரிகளின் சேவா உணர்ச்[...] எப்படியிருக்க வேண்டும் என்[...] வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

இந்த அறவுரை அதிகாரிகளா[...] அலட்சியப்படுத்தக்கூடாத ஒன்[...] தான்—அவசியமானதுங்கூட.

இந்த இரண்டு அறவுரைகளு[...] பிறந்த இதே வாரத்தில், கோவை[...] மாவட்டத்தில், கஞ்சித் தொட்[...] கள் நோக்கி மக்கள் திரளுவதை[...] கண்ணாரக் காணும் நமது மாகா[...] முதலமைச்சர், வேறு ஒரு அ[...] வுரை விடுத்துள்ளார். இது, ச[...] கார் அதிகாரிகளுக்கல்ல; பொ[...] மக்களுக்கு.

"சர்க்காரையே மக்கள் எதற்[...] நம்புதல் ஆகாது. நாட்டுக்கு நம்[...] லான கைங்கர்யத்தைச் செய்வோ[...] என்கிற சேவா உணர்ச்சி, ம[...] ளிடம் குறையக்கூடாது — வள[...] வேண்டும்."

இந்த அறவுரையும் தேவையற்[...] தல்ல. கவர்னரும், மத்யசர்க்காரு[...] மாகாண முதலமைச்சரும், சே[...] உணர்ச்சி, அதிகாரிகளிடமும், ச[...] கார் ஊழியர்களிடமும், பொதும[...] ளிடமும் அதிகரிக்க வேண்டுமெ[...] வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

இந்த அறவுரைகள், வரவேற்கக்
டியவைதான். சேவா உணர்ச்சி
டாதென்றே, ஆகாதென்றே
ரும் கூறமுடியாது.

மலையுச்சி நோக்கி, தலையிலே
ரு தாங்கி, செல்லுகிறான் ஒரு
ன்! பளுவை, எப்படியும் கொண்டு
பாய்ச் சேர்த்திடவேண்டும், என்ற
டமைப் பொறுப்பு அவனிடம்
ருந்தால்தான், சுமை அங்கு
சென்று சேர முடியும். 'நமக்
கென்ன' என்று, பாதிவழியிலேயே
ளுவைப் போட்டால், அது பாதக
னது மட்டுமல்ல; அவனது
சேவையை எவரும் விரும்பார்.
துபோலவே, எவரெவரிடம், எந்
தந்தக் காரியங்கள், ஒப்புவிக்கப்
ட்டனவோ, அவை யவைகளை
செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற
ட்டுப்பாடும் ஆசையும் இருக்கத்
ான் வேண்டும்.

ஏர் பிடிக்கும் உழவன், 'நமக்
கென்ன' என்று இருந்தால், கழனி
ாலியாகத்தான் கிடக்கும்! ஆலை
லே உழைப்பவன் அலட்சியம்
ட்டினால், இயந்திரம் இயங்காது.
மாணி, தன் சேவையின் சிறப்பை,
றந்தால் விபத்துத்தான் நேரும்.
வரவர், தங்கள் தங்களது பணி
ளைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கத்
ான் வேண்டும்.

சேவாஉணர்ச்சி,வளர்ந்தால்தான்,
ரஸ்பரம் மனித சமுதாயம் வாழ
முடியும்.

தேர் சந்தியிலே நின்றதுக்குக்
ாரணம், மக்களிடம் சேவா
ணர்ச்சி இல்லாததால்தான்,என்று
பட்டாச்சாரியார்வேதனைப்பட்டார்.
ஆனல் தேரிழுத்தவரோ, சேவா
உணர்ச்சியுடன் சேவை செய்ததும்,
கிடைத்த பலனைப் பாரீர்! என்று
மது முகத்தையும் நெஞ்சையும்,
ஒடிந்த காலையும் உடைந்த மண்டை
யையும் காட்டுவர்.

தேரிழுத்தவருக்கோ வேதனை—
வடம் அறுந்ததால். ஆனல் தேர்
மேலிருந்தவருக்கோ — ஆத்திரம்,
தேர் ஓடாததால்.

வேதனை விளைந்ததற்குக் காரணம்
வடம் சரியில்லாமல், அறுந்ததால்
வந்த விபத்து.

அதாவது, கொடுக்கப்பட்ட
வேலையைச் செய்யச் சென்றோர்
வசம், பழுதான வடத்தைத் தந்த
தால் இக்கேடு நேர்ந்தது—தேரும்
சந்தியிலே நின்றது.

தேர் இழுப்பது-அவசியமானதா,
பத்துப்பவுன் சாமிச்சிலையை பதினு
யிரம் பவுண்டு தேரில் வைத்து பல்
லாயிரம் மக்கள் ஏன் இழுக்கவேண்
டும், இது தேவையா — என்பது,
வேறு கேள்வி.

மூடநம்பிக்கையல்லவா, இது.
சாதாரண வாகனத்தில் கொண்டு
போகக்கூடிய 'கடவுளை' பிரமாண்ட
மான தேரொன்றில் வைத்து,
இழுத்து, ஏன் அநாவசியமாக வேத
னைப்படவேண்டும் — இது அர்த்த
மற்றதுதானே, என்பது வேறு
விஷயம்.

விஷயம் வேறாயிருந்தாலும், அத
னல் வந்த வினையைப் பார்க்கும்
போது, ஒரு பாடம் விளங்கும்
சேவா உணர்ச்சி சம்பந்தமாக.

இருட்டு நேரம். கையிலே கன்
னக்கோல்தாங்கி வெளியிலே புறப்
படுகிறான் கள்வன். அலைந்து திரிகி
றான் — ஒரு வீட்டுக்குள் நுழைகி
றான் ஆனல் அகப்பட்டுக்கொள்
கிறான், போலீசார்வசம்.

அக்கள்வனின் கதிபற்றி கேள்
விப்படும், கள்வர்கள் தலைவன்,
'அவனிடம் சேவா உணர்ச்சிஇல்லை.
இருந்தால் எப்படியும் தப்பியிருக்க
லாம்' என்று கூறினல் என்ன
நினைப்பர்!—கேட்போர்.

திருட்டு—பாதகமான காரியமல்
லவா? அதில் அவனை ஈடுபடுத்தி
யதே பாபமாயிற்றே! இருந்தும்
அவனுக்கு கடமைப்பொறுப்பில்லை
யென்று சொல்கிறாயே — என்றே,
கேட்பர்.

காரணம், ஈடுபடும்காரியங்களிலே
சமுதாயத்துக்கு நலன் தருவது;
நலன் தராததோடு கேடு பயக்கு
வது, என இருவகைகள் உண்டு.

ஏர் உழுவது, பார் திருத்தும்
செயல்! இருட்டுகிற நேரத்திலே
களவாடுவது, சமுதாயம் வெறுக்
கும் காரியம்!

ஆகவே, சேவா உணர்ச்சியை
மதிப்பிட, செய்யும் தொழில் நல்
லதா, கெட்டதா என்பதும், கவ
னிக்கப்பட வேண்டும்.

அதே நேரத்தில், சேவா
உணர்ச்சி பற்றிக் கூறுவோர், சேவா
உணர்ச்சிக் கொண்டோராகவும்
இருக்கவேண்டும்.

சகதர்மணியைச் சினிமாவுக்கு
அனுப்பிவிட்டு, பெருமாளைச்சேவிப்
போர் குறைந்துவிட்டனர் என்று
வேதனைப்படும் பட்டாச்சாரிகள்—
சேவையின் சிறப்பைக் குறித்துப்
பேசினல்!

தேரின் வடத்தைத் தொட்டுக்
கூடப் பாராது, வடத்தை யிழுத்
தோரிடையிலே கட்டுப்பாடு இல்லை,
ஆகவே வடம் அறுந்தது, என்று
விளக்கம் பேசினல்!

இதைப் போலத்தான், கவர்ன
ரும், மத்ய சர்க்காரும், மாகாண
முதலமைச்சரும் பேசியிருக்கிறார்
கள்.

அதிகாரிகளுக்கும், சர்க்கார் ஊழி
யர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும்,
சேவா உணர்ச்சி குறித்து போதனை
புரிந்திருக்கிறார்கள்.

அறவுரை தந்த அந்த மூவரும்
ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—
காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள்.

சேவா உணர்ச்சியின் அவசியம்
குறித்து வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்
தமது சிப்பந்திகளுக்கும், ஊழியர்
களுக்கும், மக்களுக்கும். ஆனல்
அவர்கள் வலியுறுத்தும் சேவா
உணர்ச்சி அவர்களிடம் இருக்
கிறதா!

எடுத்த காரியத்தை, எத்தகைய
இடர் வரினும் முடித்தே ஆகவேண்
டும்—புலி தடுத்தும் தயங்காத
தபால் சேவகன்போல, என்ற
கடமை யார்வம், அவர்களிடம்
உண்டா? மக்களோடு சேவையார்
வத்துடன் பழகவேண்டும் என்ற
தாக்கீது பிறப்பித்துள்ளனர்—மத்ய
சர்க்கார். இது வேண்டிய ஒன்று
தான். ஆனல் இந்த மனோபாவம்,
மத்யசர்க்கார் மந்திரிமார்களிடம்
காணக் கிடைக்கிறதா? மாகாண
முதலமைச்சர் பொதுமக்களிடம்
சேவா உணர்ச்சியை எதிர்பார்க்
கிறார்—நியாயமானதுதான். ஆனல்,
அது, அவரிடம் இருக்கிறதா?

சேவா உணர்ச்சி குறித்துப்
பேசியவர்கள், அதிகாரம்பெற்றோர்
என்பது மட்டுமல்ல; மாதா மாதம்
ஆயிரக் கணக்கில் சம்பளம் பெறும்
அந்தஸ்தும் கொண்டவர்கள். வரு
மானமும் அதிகாரமும் அதிகம்—
ஆயினும் அவர்கள் சேவா உணர்ச்சி,
போதனை அளவில் நிற்கிறது. ஒட்
டிய வயிறும், எண்ணெயில்லாத் தலை
யும், இடிந்த குடிசையுமாக நிற்கும்

ஏழைமக்களுக்கு 'சேவா உணர்ச்சி' குறித்துப் பேசுகின்றனர்.

போதனை புரிவோரிடம், பொறுப்பு இல்லை; பிறருடைய வேதனையின் மீது தங்களது வாழ்க்கை மாளிகையை அமைத்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள். ஆகவே, சேவா உணர்ச்சிபற்றி செல்லுமிடந்தோறும் எடுத்துச் சொல்லத் தயங்குவதில்லை.

அதிலும், அவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் ஆட்சித் தேர்—பிரம்மாண்டமானது. இந்திய உபகண்டத்துக்கு அமைத்திருக்கும் அரசியலமைப்பு மிக மிகப் பளுவானது.

தேரோட்டம் நடத்தும் தெய்வ பக்தர்கள், சிறிய சிலைக்காக, மிகப் பெரிய தேரை அமைத்து, வீதிகளிலே இழுக்க பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைத் தேடிப் பிடிக்கிறார்கள்.

அதேபோலத்தான், அலைந்து குலைகிறார்கள், மிகப் பெரிய பரந்த உபகண்டத்துக்கு ஒரே ஒரு ஆட்சித் தேரை அமைத்துக்கொண்டு, அதை நடத்திச் செல்லவேண்டும் என்ற வெறியோடு நடக்கும், இவர்கள்.

உலகளந்த பெருமாளை, உயரமான தேரிலே வைத்து, இழுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்பது, வீண் பெருமையின் விளைவு; வேண்டாத மூடநம்பிக்கை.

அதேபோல, பல கோடி மக்கள் வாழும் இந்திய உபகண்டத்தை நிர்வகிக்க பெரிய சர்க்கார் அமைத்துக்கொண்டு, அதை எப்படியாவது நடத்திச் செல்லவேண்டுமெனத் துடிப்பது, அர்த்தமற்றது — அவசியமில்லாதது.

இருந்தும் வீண் ஜம்பத்துக்காக, 'இந்தியா பெரிய நாடு' என்று கூறிக் கொள்வதற்காக, பெரிதான ஆட்சித் தேர் ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டு, அதன் உச்சியில் உட்காரும் பாக்கியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அதை இழுத்துச் செல்வோரை நோக்கி, 'சேவ—போதனை' செய்கிறார்கள் — பட்டாச்சாரிகள் போல.

தேர் மிகப் பெரிது — ஆகவே, இழுப்போர், அதிகம் தேவைப்படுகிறது.

ஆட்சித் தேர், மிகவும் அகண்டிருக்கிறது. எனவே, ஆள்வோர், அடிக்கடி 'கட்டுப்பாடு' குறித்து, போதனை செய்யவேண்டியதாகிறது.

தேர் பெரிதாததால், அதை இழுக்க வேண்டிய; 'வடம்', அடிக்கடி பழுதுபடுகிறது — இவர்களின் டில்லி ஆட்சியிலே அடிக்கடி அலங்கோலங்கள் ஏற்படுவதுபோல.

வடம் அறுகிறது — வாடுகின்றனர், இழுப்போர். வேதனைப்படுகின்றனர் பசி, பட்டினி, இல்லாமை முதலியவைகளால்.

ஆனால், இந்த வேதனையைப் போக்கும் சூட்சுமத்தை உணர்ந்து, நடக்க வேண்டியவர்களோ, 'சேவா உணர்ச்சி' பற்றிப் போதனை புரிகிறார்கள்—சினிமாவுக்கு மனைவியைப் போகச் சொல்லிவிட்டு.

தேரோட்டம்—ஒரு வீண் விழா. எனினும் வீண் பெருமைக்காக, அதில் ஈடுபடுவதால் பயன், எவருக்கும் ஏற்படாது. அழுகுரலும், 'ஐயோ மாண்டாரோ!' என்ற கூச்சலும்தான் எழும்பும். இதை, இரண்டு தேரோட்டிகளும் உணர வேண்டும்—வாழ்வு, மலர; வேதனை நீங்க.

✲

★ சுக வாழ்வு மலர ★

— M. N. ராய் —

காங்கிரஸ், ஆட்சிபீடமேறிய பிறகு, நாட்டின் பொருளாதாரம், புயலில் சிக்கிய குடிசையாகி விட்டது. இந்திய பூபாகத்தின் ஏகச்சக்ராதிபதிகளாக விளங்கும், மத்யசர்க்காரில் மட்டுமின்றி, மாகாண சர்க்கார்களும், பொருளாதாரச் சீர்குலைவால் திண்டாடித் தவிக்கிறார்கள்.

எங்கு திரும்பினும் 'இல்லை' என்ற கூக்குரல், 'பசிபசி' என்ற பரிதாப அலறல், உண்ண உணவில்லாத கோளாறு, உடுக்க உடையில்லாத அவலம்—இவை, நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்ததின், காட்சிகள்.

இந்தக் கேவலம், காங்கிரஸ் ராஜ்யாதிபதிகளின், நான்கு ஆண்டு ஆட்சிக்காலத்திலேதான் அதிகமாகியிருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகே இந்தத் துயரச்சம்பவங்கள், தொடர்கதையாகியிருக்கின்றன.

மனிதனின் அடிப்படைத்தேவைகள் இரண்டு. ஒன்று உணவு, இரண்டாவது உடை. இந்த இரு விஷயங்களும், இன்று பெரிய பிரச்னைகளாகிவிட்டன.

உணவும் உடையும், இன்று பிரம்மாண்டமான பிரச்னைகள்.

உணவு* உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டம் (Grow more good) பல்லாண்டுகளாக அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இருந்தும், உணவு, இல்லாத கேவலம் உண்டாகியிருக்கிறது.

ஆட்சிபீடம் ஏறிய சுயராஜ்யக் கார்களுக்கு செல்வாக்கு இருந்தது, மக்கள் மன்றத்தில், எனினும் செல்வாக்கு செல்லாக்காசாகி விட்டதே தவிர, பயன் ஏற்படவில்லை.

திட்டங்கள் கைவசமிருந்தும் செல்வாக்கு பெருமிதமாக இருந்தும், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை, மாறாக, பெரும் பிரச்னைகளாகிவிட்டன.

இந்தக் காட்சியைக் காணும் போதுதான், இன்றைய ஆளவந்தார், எதிர்க்கட்சிகளின் ஏளனத்துக்கும் ஏசலுக்கும் உள்ளாகிறார்கள்.

இந்தப் பரிதாபநிலையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர், பலர்.

இந்திய பூபாகம்—ஒரு விவசாய நாடு. எனவே, இதன் பொருளாதாரம் விவசாய வளர்ச்சியைப் பொருத்ததேயாகும். ஆனால் விவசாயத்துறையோ, நாலாண்டு ஆட்சியில் வளரவில்லை; அழிந்திருக்கிறது.

இந்த அழிவை, நினைப்பதுகூட இல்லை, இங்குள்ள மாபெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்.

உணவுத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால், அதன் உண்மை நிலையை அறிய முயல்வதில்லை.

அறிந்து, அதைப் போக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் என்னென்ன

12-ம் பக்கம் பார்க்க

மலைத் தொட்டில் மாசே-துங் வசம்!

—✕—

கடந்த புதன்கிழமை, அகில உலகத்தையும், ஆசியாக் கண்டத்துச் சிறு நாடான திபேத்மீது, கவனங் கொள்ளச் செய்திருக்கிறது.

செஞ்சீனா, திபேத்துடன் செய்து கொண்டுள்ள, ஒரு ஒப்பந்தமூலம் தனது ராஜதந்திரத்தை, வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. மாசே—துங் பேச்சும், சீனசர்க்கார் நடவடிக்கைகளும், முதலாளித்துவ வல்லரசுகளைத் திகைக்கச் செய்யும் இந்த நேரத்திலே, திபேத், ஒரு திடீர்த் தொல்லையாகியிருக்கிறது, அமெரிக்க வல்லரசுக்கு.

திபேத் சர்க்காரும், சீன அரசாங்கமும் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளனர். அதன்படி, சீனாவுக்குக் கட்டுப்பட்ட, ஒரு நாடாக இருக்க, திபேத் சம்மதித்து விட்டது.

திபேத் — மத்திய ஆசியாவின் தெற்குப் பகுதியிலே, அமைந்திருக்கும், சிறு நாடு. ஐந்துலட்சம் சதுரமைல் பரப்புள்ள அங்கே முப்பது லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். தெற்கே நேபாளமும், மேற்கே இந்திய யூனியனும், கிழக்கே பூடானும், வடக்கே சீனாவும், அந்தச் சிறு நாட்டின் எல்லைகள். சிந்துநதியும், பிரமபுத்திரா நதித்தீரமும், தாலாட்டப் பெற்று தத்தி விளையாடுவது, அந்த 'மலைத்தொட்டிலில்' தான். சீனாவைக் களஞ்சியமாக்கும் யாங்க்டிசிகியாங் ஆறும், அங்கே தான் அரும்புகிறது. உப்பு ஏரிகளும் கம்பளந்தரும் ஆட்டு மந்தைகளும் நிறைந்து விளங்கும் அத்திரு பூமி —உலகுக்கு ஒரு இருட்டு மண்டபம். நாகரீக ஒளி கிடைக்கப் பெறாத, துர்ப்பாக்கிய தேசம் அது.

மூடநம்பிக்கையும், பழைமைப் பாசமும், இந்திய நாட்டைப் போலவே, அங்கும் தன் கோரத் தாண்டவத்தை நடத்துகின்றன.

இந்துமதம் அங்கு இல்லை; எனினும், புதிதாகச் சென்ற புத்தர் கொள்கைகள், அங்கு புதுயுகத்தை மலர்விக்கவில்லை; அங்கு நிலவிய பழைமையோடு கலந்து விட்டது.

எனினும், புத்தமதந்தான், மக்களுடைய மதம். ஆனால், புத்தரின் பொன்மொழிகள் அங்கு ஒலிக்கவில்லை. புத்தரின் கோட்பாடுகளை விட, புத்தரின் சிலைக்கே, அதிக மதிப்புத்தரத் துவங்கி, அதையே வளர்த்தும் விட்டனர். ஆகவே, இந்த நம்பிக்கையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்ட, புத்த மதத் தலைவர்களே, திபேத் பூமியின் வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

'கர்மம்' 'தலைவிதி' 'சகுனம்' 'ஜாதகம்' முதலாய அத்தனை மூட நம்பிக்கைகளும், அங்கு உண்டு, இந்தியாவைவிட, அதிகமான அளவிலே! குழந்தை பிறந்தால், குதூகலம் கொள்வரல்லவா தாய்தந்தையர்! அங்கோ, 'பாபம்—பாபம்' என்று பரிதாபப்படுவார்களாம் — வேண்டுமென்றல்ல. அப்படிப் பரிதாபப்படுவது, ஒரு சடங்காம், அவர்கள் மத முறைப்படி.

'என் குழந்தை' 'எனது செல்வன்' என்று கூறிக்கொள்வதிலே, சாதாரணமாக எந்தப் பெற்றோரும் பெருமிதமும் பூரிப்புமே அடைவர். ஆனால், அங்குள்ளோரோ, தங்கட்குப் பிறந்த குழந்தைகளைக்கூட, 'தங்களுடையது' என்று சொல்ல மாட்டார்களாம் — வேண்டுமென்று அல்ல; அப்படிச் சொல்வது கூடாது என்று அவர்கள் மத முறை கூறுகிறது.

"முற்பிறப்பில் யாரோ, எங்கோ, ஏதோ, தீவினை செய்திருக்கிறான். அந்தக் கர்மவினை, மீண்டும் பிறப்பு

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அஸ்ஸாம் மாகாணத்தின் முக்கிய விளைபொருளான தேயிலைக் காடுகள், நாகர் குன்றுகளில் அதிகம் இருக்கின்றன. அங்கே, தேயிலைத் தோட்டத்தில், பாடுபடுவோரில் பெரும்பாலானோரும், நாக மக்கள் தான். நாகர்கள், இந்திய பூர்வீகக் குடிகளில் ஒருபான்மையினர், என்று கூறப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய தொகை, ஒரு இலட்சம் கூட இருக்காது.

அவர்கள் தங்களுக்கோர் தனிநாடு தேவையென, முழக்கமிடுகிறார்கள்.

அவர்கள் கோருவது, அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலே ஒரு சிறு ஜில்லா. அது, நாகாஸ்தானாக ஆகவேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார்கள்.

இந்திய சர்க்கார் தங்களது கோரிக்கையை அலட்சியம் செய்யலாம், ஆனால் தான் அதுகண்டு அஞ்சப்போவதில்லையென நாகர் தலைவர் பிஜோ கர்ஜனையிடுகிறார். தமது கட்சியின் சார்பில் பொதுவாக்கெடுக்கப் போவதாகவும், அதன் முடிவுப்படி நடக்கப்போவதாகவும், இந்திய சர்க்காரை எச்சரித்துள்ளார்.

இந்தத் தகவலை, இங்கு சீறிடும் கூட்டத்தின், திருப்பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம். பரந்த தாயகத்தைக் காட்டி, இது வாழ்வு பெற, நம்மை நாமே ஆண்டு கொள்ள வேண்டாமா, என்று கேட்கும் நம்மைப் பார்த்து கேலியும் கண்டனமும் கிளப்புகின்றனர்!

சுமார் ஐந்துகோடி மக்களைக் கொண்ட பரந்தபூமி, தனிநாடாக வேண்டுமென்றால், சந்தேகமும் சஞ்சலமும் கிளம்புகிறது இவர்களுக்கு! "பிரிவினை மனப்பான்மையை வளரவிடக்கூடாது. நசுக்க வேண்டும்" என, அம்புவீச்சும், அடக்கு முறைப் பேச்சுமாகக் கொக்கரிக்கின்றனர்.

அவர்களது பார்வைக்கு, நாகாஸ்தான் முழக்கத்தை வைக்கிறோம்.

பிரமபுத்திராநதி தீரத்தவர்கள் 'பிரிந்தே போவோம். பிறர் தயவு தேவையில்லை' என்கின்றனர். அவர்கள் சிலர்; ஆயினும் தனிநாடு வேண்டும் எமது உரிமைகளைத் தட்டிப் பறிப்போர் எவராயினும் அவர்களை வெட்டி யொடுக்குவோம் என்று வீரகீதம் எழுப்புகின்றனர்.

காவிரிக்கரை கீதம் கசக்கிறது என்று கூறும், இங்குள்ளோருக்கு, பிரமபுத்திர முழக்கம், எரிச்சலைத் தான் தரும். ஆனால், வாழ்விழந்த மக்களின் இதயகீதம், எரிச்சலால் அணையாது; அடங்காது.

திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 3—6—51 [காஞ்சி

நல்லதல்ல

☆

மனிதர்களிலே விசித்திரமான சுபாவம் கொண்டோர் உண்டு. ஆசையும் நேசமும் கொண்டு 'ஆகா; அவனைப்போல உண்டோ' என்று புகழ்வர். அருமை பற்றிய அந்தாதி, சிறப்பு பற்றி சிந்து, புகழ் பற்றிய போற்றுதலோடு, பாராட்டுவர்.

ஆனால், அவ்வளவு அருமை பெருமையுடன் கொண்டாடப்பட்டவர், தமக்குப் பிடிக்காத காரியம் எதிலாவது ஈடுபட்டு விட்டால், உடனே, புகழ் ஏசலாக மாறும்; அன்பு, ஆத்திரமாக மாறும்; கோபங் கொள்வர், 'என்ன தெரியும அவனுக்கு' என்று எரிச்சலோடு பேசுவர்.

இதயத்திலே தெளிவற்றதன்மை, சுயநல ஆசை — இந்த இரண்டும் கொண்ட சுபாவமே, இதற்குக் காரணமாகும்.

இந்த ரகத்திலே, தான் முதலிடம் வகிக்கும் நிலையை, தேசிய இதழாம் 'இந்து' தெரிவிக்கிறது. தனது 31-ந் தேதிய தலையங்கம் மூலம்.

'மனிதர்களிலே மாணிக்கம்', 'தன்னலமற்ற தியாகி', 'அறிவுக் களஞ்சியம்' என்றெல்லாம் யாரைப் பற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்ததோ, அந்த நேருவைப் பற்றி, இந்தியப் பிரதமர் பண்டிதநேரு குறித்து, ஆவேச உணர்ச்சியோடு தலையங்கம் ஒன்று தீட்டியிருக்கிறது, அடாணாவில் துவங்கி முகாரியில் முடிப்பது போல.

"பண்டிதநேருவின் பெருந்தன்மையையும், எடுத்ததை முடிக்கும் ஆர்வத்தையும், இந்த நாட்டில் யாரும் சந்தேகப்பட முடியாது" என்று தன் தலையங்கத்தைத் துவங்கும், "இந்து", படிப்படியாக அவர் மீது தன் ஆத்திரப் பாய்ச்சலைக் காட்டியிருக்கிறது. வேறு எதைப் பற்றியும் அல்ல; இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தில், சமநீதி உரிமை, சம்பந்தமாக திருத்தம் செய்வதை ஆதரித்து, அவர் பேசியிருக்கிறாரல்லவா! அதைப் பற்றித் தான்.

—காடு, அவர்மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்குதகந்தவாறு, அவர் நடந்துகொள்ளவில்லையாம்—இந்தக் குற்றச்சாட்டை மறைமுகமாக அவர்மீது வீசுகிறது. அதே நேரத்தில், சமநீதி உரிமை சம்பந்தமாக பேசும்போது, "செய்யப்படும் திருத்தம், ஏற்பட்டுவிட்ட பிழையை நீக்குவதற்காகும். இந்தப் பிழைக்கான பொறுப்பு முழுமையும் நானே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்" என்று அவர் வெளியிட்டாரல்லவா இந்திய சட்டசபையில் அதையும் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

இந்துவின் பேனா, நேருவைப் போற்றி எழுதியதைத்தான் நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால், சமநீதி சம்பந்தமாக, ஏதோ ஆதரித்துப் பேசினாரென்றதும், இப்போது ஆத்திரம் எழுத்தாக்கமாயிருக்கிறது.

நேருவின் பேச்சுபற்றி, இன்னொரு ஆங்கில இதழான 'மெயில்' "வடநாட்டின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் பிரிந்து போகவேண்டுமென்னும் திராவிடஸ்தான் கோரிக்கை" நேருவுடைய உள்ளத்தில், இத்தகைய சூழ்நிலையைச் சிருஷ்டித்திருக்கலாம் என்று தீட்டுகிறது.

நேரு, மேற்படி திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசியதற்குக் காரணம் எதுவானாலும், அவர் சமநீதி சம்பந்தமாக வெளியிட்ட கருத்துக்கள் தரும் நல்லெண்ணத்தை, எவரும் மறுக்கமுடியாது.

சமுதாயநீதிக் கோரிக்கை, நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவில், நிறைவேற்றப்படுமா, இத்திருத்தத்தின் மூலம், என்ற ஐயம், நமது இதயத்தில் எழும்பிக்கொண்டேயிருந்தாலும், நேருவின் பேச்சு, புதுத் தெம்பைத் தரும் நிலையிலேயே இருக்கிறது.

ஆனால் 'இந்து' பாய்கிறது. 'தனது' மக்களின் ஆதிபத்யம் நீடிக்கும் வழி அடைக்கப்படுவது கண்டதும், ஆத்திரக்கனலைக் கக்குகிறது. தங்களது ஏகபோகத் தலைவர் என்று போற்றித் துதித்த பண்டித நேருமீது பழியையும் பரிகாசத்தை யும் அள்ளி வீசுகிறது.

"இந்து"வின் பாதை, நாம் அறி யாததல்ல; பெயருக்கேற்றவாறே, அதன் பித்தலாட்டமும் இருந்து வருவது, வீழ்ந்துபட்ட சமுதாயம் உணர்ந்ததுதான். எனினும், ம களைப்பற்றி முழக்கமிடுவதும், அ நோக்கில் பெரும்பான்மை மக்களின் வாழ்க்கையில் புயலை உ டாக்குவதும், வெறியர்கள் செ லாகும். விவேகம் வேண்டப்ப இந்த நோக்கில், தனது சுயந வாய்க்கால்பாதிக்கப்படும்என்றது போற்றியவரையே தூற்றுகிறது.

"இந்து"வின் கோலம், ஆதிக் வெறியின், உச்சத்தைக் காட்டு காட்சி. நேரு, நமக்கு நன்மை செ பவர் என்று நாம் நம்புபவர்களல்ல நம்பவும் முடியாது. ஆனாலும் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலை, அவரை இந்த வழியைத்தவிர வேறு வழ யில்லை, என்ற மனோபாவத்தை அ ருக்குத் தந்திருக்கிறது.

'இந்து' வின் கூட்டம், நேருவின் அணைப்பைப் பெற்றவர்கள் மட் மல்ல; 'இந்து'வின் துணையாசிரிய களாகப் பதவி வகிக்கும், இரு ருடைய தகப்பனார்கள், நேருவின் சகாக்களாக, மத்ய சர்க்காரில் வி றிருக்கிறார்கள்.

அவ்வளவு தொடர்பு இருக்கிறத 'இந்து'வுக்கு.

இருந்தும், "இந்து" பாய்கிறத பாய்ச்சல், ஆதிக்க வெறியின் விளைவு. ஆதிக்கவெறி நல்லதல்ல— ஆபத்தைத்தரும். இதை, இந்து கூட்டம், உணர்வது நல்லது; வ ரும் உரிமைக் சூறாவின்முன் தூ போல் ஆகாமல் தன்னைக் காத்து கொள்ள.

கோலார்
தங்கவயலில்
(K G F.)
10—6—51 அன்று
அண்ணாதுரை
பேசுவார்
(A) தி. மு. க. இ

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எடுத்திருக்கிறான். ஆகவே, இதில் நமக்கென்ன தொடர்பு இருக்கிறது?" — இப்படி, அவர்கள், பழைமை, சொல்கிறது.

குழந்தையில் மட்டுமல்ல, கடைசி வரையில், திபேத் மக்கள் கையாளும் பழக்க வழக்கங்கள், பழைமை முறைகள், கேட்க கேட்க விசித்திரமாயிருக்கும்.

புத்தர் போதனைகள் கூடவா, இவ்வளவு சீர்குலைய வேண்டும் என்று கேள்வி கூடப் பிறக்கும்! அத்தகைய பூமி, அது. அதைப் பற்றி நமது குடியரசுத் தலைவர் பிரசாத் கடந்த நவம்பரில் இந்திய சட்ட சபையை ஆரம்பித்து வைத்துப்பேசுகையில், "திபேத்துக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையே பூகோள, வியாபார ரீதியில் மட்டுமல்ல, கலாச்சார ரீதியிலும் தொடர்பு உண்டு" என்று பெருமிதத்தோடு வெளியிட்டார். கலாச்சாரம் என்று, இங்கு போலவே அங்கும், வாடை அடிக்கும் மூடநம்பிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னாரோ, என்னவோ! ஆனால், ஒன்று மட்டும் உண்மை, பழைமை அங்கே மாறாது, மறையாது, பெரும்பாலானோரிடையிலே ஆட்சி செலுத்தி வருகிறது.

அதனால்தான், அவர்களை ஆளும் வர்க்கத்தினரும், மத பக்திகொண்ட 'லாமா'க்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

புதிதாக செஞ்சீனா, செய்துகொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தத்தில்கூட 'திபேத் மக்களின் மத விஷயத்தில் தலையிடுவதில்லை — மட ஸ்தாபனங்களில் பூர்ண சுதந்திரம் உண்டு' என்று, வாக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது.

சீனா, கம்யூனிசக் கொள்கையால், ஆளப்படும் நாடு. அந்த சர்க்கார், திபேத்துக்கு, இந்த வாக்குறுதியைத் தந்துள்ளது.

அதோடு, திபேத்துக்கு சுதந்திர சுயாட்சி உண்டு, தங்கள் காரியங்களை சுதந்திரமாகச் செய்யும் உரிமை உண்டு, தங்கள் அரசாங்கத்தை வழக்கம் போல நடத்தும் உரிமை உண்டு — ஆனால், அத்தனையையும் சீனா என்கிற தாய்க்குக் கட்டுப்பட்ட மகள் போலவே, அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கூறி, சீன சர்க்கார், இப்புது ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இராணுவப் பரிபாலனம் எம்மிடம் இருக்கவேண்டும், உங்களுக்கு ஆபத்து வந்தால் நாங்களே தடுப்போம், அதற்கான செலவை சீனாவே ஏற்றுக்கொள்ளும், என்றெல்லாம் அந்த ஒப்பந்தம் வலியுறுத்துகிறது. எனினும் மறுப்போ, எதிர்ப்போ கூறாமல் திபேத் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது.

திபேத், இந்த உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்ட சம்பவமும், இந்த உடன்பாட்டை நிறைவேற்றிக்கொள்ள மாசே-துங் கையாண்ட முறையும், மிக மிகக் குறிப்பிடக் கூடியன.

ஏனெனில், பிரசாத், கடந்த நவம்பரில் திபேத்பற்றி இந்திய சட்ட சபையில் வெளியிட்ட போது, திபேத்தும் செஞ்சீனாவும், கீரியும் பாம்பும் போலிருந்தன. திபேத் மீது, சீனா படையெடுத்திருந்தது. அப்படையெடுப்பை ஆட்சேபித்து, திபேத், ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு, புகார் செய்தது. அதோடு, 'இந்தியா தலையிடவேண்டும்.' எங்களுரிமையில் சீனா தலையிடுவது, ஆசியாவுக்கே ஆபத்து' என்று, இந்திய சர்க்காரையும் வேண்டிற்று.

இந்தியா 'ஆசியஜோதி' அல்லவா! ஆகவே, சீனாவின் போக்கை மறைமுகமாக, நேரு போன்றோர், கண்டித்தனர். ஆனால், கண்டனத்தை சீனா மதிக்காததோடு 'கண்டனம் கூறுவது தவறு' என்றும் கண்டித்தது.

ஏனெனில், திபேத், பல்லாண்டுக் காலமாக சீனாவின் பராமரிப்பிலிருந்த தேசமாகும். 1720 முதல், சீனாவின் பிடிப்பு, திபேத்திலிருந்தது. 1908 வரை, சீனாவின் பிரதிநிதிகள், அங்கே ராஜ்யாதிகாரிகளாக வீற்றிருந்தனர். 1908ல், பிரிட்டன், இந்தியா, ரஷ்யா முதலான நாடுகள் கூட, 'சீனாவுக்குக் கட்டுப்பட்டதே திபேத்' என்று, பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொண்டதோடு, சீனாவுக்கு ஆளும் உரிமை உண்டு என்று கூடத் தெரிவித்திருந்தனர். ஆனால் 1911ல் சீனாவில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, புரட்சி விளைந்தபோது, திபேத், தன் தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொண்டாலும், சீனாவின் நேசமும், அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் எதிரொலிகளும், திபேத்துக்கு ஏற்படாமலில்லை.

பிறகு, இந்த நிலையில் சீனாவை ஆண்ட சியாங்கேய்ஷேக் சர்க்காரால், மீண்டும் திபேத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலாமற்போயிற்று.

ஆனால், சீனா, கம்யூனிஸ்டுகள் வசமானபிறகு, அவர்கள் திபேத் மீது அதிகம் செலுத்தவேண்டியவர்களானார்கள்.

காரணம், இந்தியாவின் எல்லை

பார்த்தசாரதி டுடோரியல் காலேஜ்
திருச்சிராப்பள்ளி
காலேஜ் திறக்கும் தேதி 4—6—1951

ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் வெற்றிக்கு உத்திரவாதம்

எஸ். எஸ். எல். ஸி., மெட்ரிகுலேஷன், இண்டர்மீடியட்., பி. ஏ. பி. எஸ்ஸி., பி. காம், ஹானர்ஸ், (எல்லா பிரிவுகளுக்கும் பாடங்களுக்கும்) வகுப்புகளுக்கு போதனை உண்டு.
எஸ். எஸ். எல். ஸியில் பெண்களுக்குத் தனி வகுப்பு.
உடனே சேர்ந்து உங்கள் வெற்றியை யடையுங்கள்

விசாரணை ஆபீஸ்:
29, நந்தி கோவில் தெரு,
தெப்பக்குளம் போஸ்ட்,
A. திருச்சி.

பி. வி. பார்த்தசாரதி
பிரின்ஸிபால்

யென்பதால்மட்டுமல்ல.

திபேத்தை, கேந்திரமாக வைத்துக்கொண்டு, அமெரிக்க வல்லரசு, தன்தந்திர வேலைகளைச் செய்யலாம் என்கிற சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

அந்தச் சந்தேகத்தை வலியுறுத்துவதுபோல, திபேத்பற்றி, முதலாளித்துவ நாடுகள் அடிக்கடி பேசவும் துவங்கின.

எனவே, மாசே-துங் சர்க்கார், திபேத்தை வளைத்துக்கொள்ளத் துவங்கினர், தமது படைகள்மூலம்.

படையெடுப்பைக் கண்டதும் திபேத் சர்க்கார், ஐ. நா. சபைமுன் புகார் செய்தது. அந்தப் புகாருக்கு அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் ஆதரவளித்தன.

அதிலும் திபேத் சர்க்கார் தலைவரான டலாய்—லாமா, பிரிட்டிஷார் இந்தியாவில் ஆட்சி செலுத்தியபோது, அவர்களுக்கு நண்பராயிருந்தவர்.

ஆகவே, மேற்கத்திய நாடுகள், திபேத் பிரச்னையைப் பெரிதாக்கி, சீனாமீது மற்றொரு 'ஆக்கிரமிப்புக் குற்றம்' சுமத்தத் தயாராயினர்.

ஆனால் சீனசர்க்காரின் ராஜ தந்திரமோ, இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்படாமல் தடுத்ததோடன்றி, திபேத்தையும் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

எனவே, முதலாளித்துவ வல்லரசுகள் ஏமாந்துவிட்டன.

கம்யூனிச ராஜதந்திரம், ஆசியாவில் மற்றொரு வெற்றியையும் பெற்றுவிட்டது.

ஏனெனில் திபேத்தில், இந்தியாவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாண ஆலைகளுக்குத் தேவையான கம்பளம் உற்பத்தியாகிறது. இங்கு, கம்பளத் தொழில் சரிவர நடைபெற, திபேத் தேசத்துக் கம்பளம், மிக மிக அவசியம். ஆகவே, இந்தியா, சீனாவை இந்த விஷயத்தில், எதிர்பார்க்கத்தான்வேண்டும். இதன்மூலம், சீனாவுக்கு, மேலும் வலிமை வளர்கிறது.

'ரஷ்யா தனது அணுசக்தி ஆராய்ச்சிச்சாலைகளில் ஒன்றை மத்திய ஆசியாவில் ஏற்படுத்தமுயன்று வருகிறது. அநேகமாக, வடக்குத் திபேத்தில் அமைக்கப்படலாம்' என்பதுபோன்ற செய்திகளும், இந்த நேரத்தில் கூறப்படுகின்றன.

இது உண்மையானால், ஆசியாவின் முக்கிய பாதுகாப்பு இடமாக, கம்யூனிசநாடுகளுக்கு, திபேத் ஏற்படக்கூடும்.

திபேத்—ஒருமலைத் தொட்டில், பாதுகாப்பான பிரதேசம்.

அதை, சாமார்த்தியமாக, மீண்டும் தன் கைக்குள் கொண்டுவந்துவிட்டது செஞ்சீனா.

இது, அகிலஉலக வல்லரசுகளின் கவனத்தையும் கவர்ந்ததில், அர்த்தமில்லாமலில்லை.

★

மாநில மாநாடு

மாநில மாநாட்டிலே, அமைக்கப்படவிருக்கும் பகுத்தறிவுக் கண்காட்சியில் வைக்கப்படுவதற்காக, ஓவியங்களும், பொன்மொழிகளும் தீட்ட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் பயிற்சியும், தி. மு. கழகப் பற்றும் உள்ள தோழர்கள், இந்தப் பணியாற்ற முன்வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊதியம் கிடையாது. காஞ்சீபுரத்தில் தங்கியிருந்து, இந்தப் பணியாற்றுவதற்காக, சாப்பாடு, இட வசதி செய்துதரப்படும். விருப்பமுள்ள தோழர்கள், தங்கள் ஊர், தி. மு. கழகச் செயலாளரின் அறிமுகக் கடிதத்துடன், காஞ்சிபுரம் திராவிடநாடு நிலையத்துக்கு உடனே எழுதக் கோருகிறேன்.

★

மாநில மாநாட்டில், கொடிவணக்க மேடையில், பெரிய தனிக் கொடியைச் சுற்றி, ஒவ்வொரு கிளைக் கழகத்தின் கொடியும், நாட்டிக் காட்ட ஏற்பாடாகி வருகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு, தி. மு. க. கிளைக் கழகமும், இதற்கென, கொடி கைத்தறித் துணியில் தயாரித்து, மாநாட்டிலே கொண்டுவர வேண்டுகிறோம். கொடி 2'—4' அளவில் இருக்கலாம். கொடியின்மீது தங்கள் ஊர்ப் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மாநாட்டுத் தேதி அறிவித்தான பிறகு, அவசர அவசரமாகக் காரியத்தைத் துவக்காமல், முன்கூட்டியே, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்துவிடக் கோருகிறேன்.

★

மாநில மாநாட்டில் செயலாளர் அறிக்கை வெளியிட வேண்டி இருப்பதால், தி. மு. கழகம் துவக்கப்பட்டது முதல், தங்கள் ஊரில், நடத்தப்பட்ட கூட்டங்களில், நான் கலந்துகொண்ட கூட்டத்தைப்பற்றிய செய்தியை உடனடியாக, காஞ்சிபுரம், திராவிடநாடு நிலையத்துக்கு அனுப்பித்தரக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்திகளைத் தொகுத்து அறிக்கை தயாரிக்க வேண்டி இருப்பதால், ஒரு கிழமைக்குள், செய்தியை அனுப்பிவைக்கக் கோருகிறேன்.

இடம்:—
நாள்:—
தலைவர்:—
பேச்சாளர்:—

என்ற செய்திமட்டும் அனுப்பினால் போதும், உடனடியாகக் கவனிக்கவும்.

அன்பன்
அண்ணாதுரை.

நெசவாளர் அறப்போர்

சென்னையில், கைத்தறி நெசவாளரின் அறப்போர் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஆண்களும், பெண்களுமாகத் தினசரி அணிவகுத்து, சர்க்கார் காரியாலயம் நோக்கிப் புறப்படுவதும், அவர்களைத் தடுத்துப் போலீசார் கைது செய்வதும், தினசரி நடைபெறுகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கொடுமை குறித்துத்தினசரி, பேசாதோரில்லை.

தொடர் கதை

யாத்திரை

தில்லை-வில்லாளன்

1

பத்மாவுக்கு

சுந்தரம்

[ஒடிய கதை:— சுந்தரம், தன் காதலி பத்மாவுக்கு தன் உள்ளத்தில் புதைந்துகிடந்த எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறான். பத்மா, அன்றொருநாள், அவன் எழுதிய 'அவள்' நாடகத்திற்கு வந்திருந்தாள். அந் நாடகத்தைப்பற்றி விளக்குகிறான். அவன் காதலால் துடித்த துடிப்புகளைப் படம் பிடிக்கிறான், பத்மாவின் கடிதம் அவனை ஏமாற்றத்தில் ஆழ்த்திவிடுகிறது.........]

கடமையாம், கடமை! எனக்கும் தெரியும் பத்மா, கடமையென்ற மூன்றெழுத்துக்களாலான வார்த்தை, அகராதியில் உண்டென்ற உண்மை! என்ன கடமை வந்து உன்னைத் தடுத்துவிட்டது—எனக்கு விளங்கச்சொல், பார்க்கலாம், காதலைத் தடுக்கிற கடமை எதுவானாலும் அது கடமையல்ல, அதுமடமை! இனி எழுதாதே, என்னோடு பேசாதே...... என்று சொல்லி விட்டாய். அது மட்டுமல்ல, கல்லூரியிலும், வீட்டிலும் தங்களால் தொல்லை...... என்று கூறிவிட்டாய். இருப்பினும் என் இதயச்சிலை எனக்குப் போட்ட தடையுத்தரவை மீறுகின்றேன், அவள் என் மனதிற்கு ஊரடங்கும் சட்டம் போட்டாள். அது வெற்றி பெறவில்லை-புரட்சி செய்யும் எண்ணங்களை எந்தப் பிரிவின் மீது குற்றஞ்சாட்டி எந்த நீதிக் கூடாரத்தில் நிறுத்துவது? ஆகவேதான் இதைக் கடைசியாக எழுதுகிறேன். இனி என்னிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்கவேண்டாம்.

காதல் வேறு, கடமை வேறு என்று நினைத்திருந்தால் அந்த முடிவை மாற்றிக்கொள் பத்மா. கடமைகளிலே ஒன்று காதல்-மனித சாதிக்கு மகாவல்லமை வாய்ந்த இயற்கை ஏற்படுத்திய தவிர்க்க முடியாத கடமைகளிலே, காதலுக்கு இடம் உண்டு என்பது மட்டுமல்ல, முக்கிய இடம் உண்டு! காதலையும் கடமையையும் கீரியும் பாம்புமாக்கி விட்டாய் நீ. புலியும் மானும் என்று நிரூபிக்கிறாய் நீ. எலியும் பூனையும் என்று இயம்பிவிட்டாய் நீ. அது தவறு, பத்மா! காதலும் கடமையும் ஒன்றிலே ஒன்று அடங்கியுள்ள உன்னதமான இரண்டு பொன்னான ஏற்பாடுகள்! தண்ணீரும், தண்மையும் போல, பாலும், அதன் வெண்மையும் போல, இசையும், இனிமையும் போல, மலரும் மணமும் போல, இலையும் பசுமையும் போல... ... கடமையும், காதலும்!

ஆனால் ஒரு உண்மை—பத்மா' அதை மறுக்க முடியாதுதான்.

அதோ பார், பத்மா, வளைந்து தெரியும் வான்முகட்டை — அந்த அடிவானத்தில் வர்ணங்கள் செய்யும் ஜாலவேடிக்கைகளை! அதுதான் காதல். நாம் நிற்கிற பூமிதான் கடமை என்கிற வழுக்கு நிலம். இதிலே நடந்து அந்த அடிவானத்தைத் தொட்டுவிடும் பந்தயத்திலே பல காளையரை, கன்னியரை நிறுத்திவிடுகிறோம். அவர்கள் கடமையிலும் வழுக்கி விழுகிறார்கள். காதலையும் எட்டிப் பிடிப்பதில்லை!

கடமை, காதலை மறுக்கச் சொல்கிறது என்கிறாய். அதே கடமை, என்னை, உன்னை மறக்கச் சொல்லவில்லையே...என்ன செய்வது மழை, நாடகம் நடத்துகின்ற நல்லாப்பிள்ளைக்கு நடுக்கத்தையும், வயலோரத்திலே வரண்டு கிடக்கும் நிலத்தைப் பார்த்து ஏங்கி நிற்கும் வரதப்பனுக்கு புன்சிரிப்பையும் தருகிறது! ஏன்? உன் கடமை எனக்குத் தெரியும். பெற்றவர்கள் வார்த்தைகளை நான் எப்படி மீறமுடியும் என்பாய். இன்று சமூகத்தில் ஆண்கள் எதையும் துணிந்து செய்யும் ஆற்றலும், வாய்ப்பும் பெற்றிருக்கிறார்கள். பெண்கள் அப்படியல்ல...! ஆண்கள் வாடாமல்லிகளாக இருக்கிறார்கள். பெண்கள் தொட்டால்சிணுங்கிகளாக வாழ்கிறார்கள்......என்று சமாதானம் கூறுவாய். அதட்டுகின்ற தந்தையும், அழுகிற தாயுமே பல முற்போக்கு உள்ளங்களை முடக்குவாத நோய்க்குள் சிக்க வைக்கிறார்கள். சீர்திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பு, தாயுருவிலும், தந்தை வடிவிலும் வரலாம். எதிர்க்கும் நெஞ்சுத் துணிவு வேண்டும். நீ எண்ணுகின்ற எண்ணங்களுக்கு உண்மையிலே மதிப்பு தருகிறாய் என்றால் மிரட்டுதலுக்கும், கெஞ்சுதலுக்கும் அடங்கிவிடக்கூடாது.

எனக்குமட்டும் கடமையில்லையென்று கருதாதே. கடமையின் அழைப்புகளை நான் எப்பொழுதும் அலட்சியப்படுத்தியதில்லை. ஆனால் என் கடமை என்றும் என் வாழ்விற்குப் படுகுழி பறிப்பதாக அமைந்ததில்லை. மனிதனுக்குக் கடமைகளை மனிதனேதான் வகுத்தான். அந்த ஆதி மனிதன் அவன் காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் சில கட்டு திட்டங்களை ஏற்படுத்தினான். காலத்திற்குக் காலம் அந்த அமைப்பு கலைக்கப்பட்டு குலைக்கப்பட்டு புதுவடிவம் பெற்று வந்திருக்கிறது. தந்தையும், தாயும் முன்னறி தெய்வம், தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை; தந்தை சொற் கேள்...... என்றெல்லாம் நானும் படித்திருக்கிறேன்; என்னைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் பட்டும் சாதி வேலியைத் தாண்டிட அனுமதிக்கமாட்டார்கள்தான், சனாதனக் கோட்டையை விட்டோட சம்மதம் தரமாட்டார்கள்தான்......அதற்காக அடங்கிவிட்

டால்? சீர்திருத்தம் முளைக்குமா? புதுமை வளருமா?

கடமையென்ற செந்தணலிலே காதல் உணவு சமைக்கப்படவேண்டும்! இது ஏன் உனக்குத் தெரியவில்லை?

கடமை ஒரு ஊற்று — அதிலிருந்து பெருகிவரும் நீர்தான் காதல்! பத்மா, என் கட்சிக்கு வலுவுதேட இப்படியெல்லாம் பேசுகிறேன் என்று எண்ணி, உண்மையை உணர மறுக்காதே!

நான் ஒரு கனவு கண்டேன்...

கனவைச் சொல்கிறேன்...கவனமாகக் கேள். என் படுக்கையிலிருந்து திடீரென்று விழித்துக் கொண்டேன். ஒரே ஒளி வெள்ளம்......அதில் ஒரு பொன்னவிர்மேனியாள் தோன்றினாள். அவள் என்னைப் பார்த்தாள் அன்போடு. நான் வணங்கினேன்.

"மனிதனே........." என்றாள் அவள்.

"அப்பொழுது அம்மையே, தாங்கள் தேவலோகவாசியோ? என்றேன் நான்.

"ஆம்......" என்றாள். பிறகு...

"வா, என்னுடன்......" என்று அவளது துவளும் மெல்லிய கரத்தால் என் கரத்தைப்பிடித்து இழுத்தாள். அவள் நடந்தாள். நானும் நடந்தேன்!

"எங்கே போகிறோம், தாயே..." என்றேன்.

"அதோ, அந்த அடிவானத்திற்கு யாத்திரை கிளம்புகிறோம்"

"அடிவானத்திற்கு யாத்திரை போகமுடியுமா? என்போன்ற மனிதர்களால்?"

"முடியும், முயன்றால்—!"

"வானுலக மக்களுக்காக?"

"அப்படியொரு உலகம் உண்டா?"

"அதற்கு தாங்கள்தான் விடை சொல்ல வேண்டும்"

"வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வார் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள் உங்கள் உலக வள்ளுவர் பொன்னுரை என்று. அந்தக் கூட்டத்திலே சேர்ந்தவள் தான் நான்"

மேலும் நடந்தோம். மௌனம் நிலவியது.

"தொடுவானத்திற்கு என்று போய்ச்சேர்வது? எப்பொழுது நம் பிரயாணம் முடிவது?"

"அவசரப்படாதே....பொறுமை வேண்டும்"

"அங்கே எதற்காகப் போகிறோம்?"

"பூவுலகில் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறவர்களின் பெயர் பட்டியல் புத்தகம் அங்கே இருக்கிறது. அதனைக் காட்டுவதற்காகவே அழைத்துச் செல்கிறேன்"

"அதில் என் பெயர் இருக்காதே!"

"ஏன்?"......"

"காதலின் வெற்றிக்கு உழைத்த அளவு, கடமை நிறைவேற்றத்தில் கவலை செலுத்தவில்லை."

"தேடிப் பார்ப்போம்"

சென்றுகொண்டிருந்தாள். நானும் பின்தொடர்ந்தேன். அந்தப் பொன்னேட்டைப் புரட்டினாள். முதல் பக்கம்......முதல் வரி....... என்ன ஆச்சர்யம்! என்கடமையைத் தவறவொட்டாமல் நிறைவேற்றுகிறவனும்.........எப்படியோ? உன்னைப்பற்றியும் கேட்க வேண்டும் என்று எண்ணினேன். தேவியைத் தேடினேன். மறைந்துவிட்டாள். என் கனவும் கலைந்துவிட்டது.

பத்மா, உன்னைமறந்துவிட்டேன் என்றே நினைத்துக்கொள். நீ கூறுகிறபடி நான் தொல்லை தரமாட்டேன். நான் உன்னை அடைந்துஎத்தனையோ நாட்களாகிவிட்டனவே. எப்பொழுதும் உன்னுடன்தானிருக்கிறேன், உரையாடுகிறேன், இரவு நெடுநேரம்வரை! பிறகும் என்னைவிட்டுப் போவதில்லை. கூப்பிட்டவுடன் ஏன் என்ற குரல் காட்டி என்னிடம் ஓடோடி வருகிறாய்......ஆம், பத்மா எனக்குப் பித்து பிடிக்கவில்லை. 'மஜ்னு'வாகவில்லை. 'ஸ்குரூ லூஸ்' என்றும் கேலி பேசிவிடாதே சட்டென்று! நல்ல நிலையிலிருந்தே சொல்கிறேன்.

பத்மா, உன் நினைவு வருகிற பொழுதெல்லாம் என் பேனாவை எடுப்பேன். உடனே பத்மாவிடம் நான் பேசுவேன்—அவள் என்னோடு பேசுவாள்! இலக்கிய நூலேணி வழியாக என்னிடம் வந்து விடுகிறாள். என் கழுத்து ஒரு வானவில்—நீ நிற்கிற இடமோ அடிவானம்! வானவில் வழியாக அடிவானத்திற்கு யாத்திரை கிளம்பி வந்து நான் அடைவேன். ஆகவே, நான் உன்னை இழக்கவில்லை, இழக்க விரும்பவுமில்லை. நீ என்னைத் தள்ளிவிட்டதாக நன்றாக, உறுதியாக, திடமாக எண்ணிக்கொள். எனக்கு அது பற்றிய கவலை துளியும் இல்லை.

தசரதன் என்றோஒருநாள், தூரத்திலே நீர் முகந்துகொண்டிருந்த சிறுவனை யானையென்று அம்பெய்து கொன்றுவிட்டானும். அந்த சிறுவனின் பெற்றோர்கள் அவனை நீயும் எங்களைப்போல புத்திரசோகத்தால் சாவாய் என்று சாபமிட்டு மடிந்தார்களாம். அப்படியே எனக்கு யாரோ ஒரு பெண் ஏக்கத்தாலேயே உன் வாழ்வு குலையும் என்று எனக்குத் தெரியாத பிறவிகளில் சாபமிட்டு விட்டாள் போலிருக்கிறது! ஏனெனில், பத்மா, என் ஆயுளில் உன்னை மறக்க முடியாதே!

உனக்கு எந்தத் தொல்லையும் வராது. அப்படி வந்தால் அதற்காக என் உயிரையும் பணயம் வைத்துப் போராடுவேன். என் இதயத்தை இரும்பாக்கி இதோ எழுதிவிட்டேன், கடைசிக் கண்ணீர்த் துளியின் துணைகொண்டு! உன்னை மிரட்டும் தந்தைக்கும், அழுது தடுக்கும் அன்னைக்கும் காட்டிவிடு. இனி எந்தத் தொடர்பும் கொள்ளமாட்டேன், கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் என் மனதின் பேயாட்டம் என்ற கருத்தில்! இனி என் வாழ்க்கை யாத்திரை, உன் நல் வாழ்வைக் கருதித்தான்!

உணர்ச்சிக்கு முன் இலக்கணம் மண்டியிடும்—காதலுக்கு முன் சுமை மண்டியிடுவதைப் போல! மறந்துவிடு, மன்னித்துவிடு, பத்மா! ஆனால் நீ மட்டும் என்னைவிட்டுப் போகவில்லை என்பதை உணர்ந்துகொள்!

(தொடரும்)

பிரமநதி பிரதேசத்திலே!

"எங்களுக்கோர் தனிநாடுதேவை நாங்கள் இனியும் இந்திய சர்க்காருடன் இணைந்திருக்க விரும்பவில்லை"

"ஏன் அப்படி?"

"ஏன்? நாங்கள் ஓர் தனிக்கூட்டம். எங்களை, நாங்களே ஆண்டு கொள்ள முடியும். விரோதிகள் எங்களுக்குச் சிறு துரும்புகள். நாங்கள் வாழும் மலைக்குன்றுகளை அண்ட மனிதரால் சாமான்யமாக இயலாது இயற்கை எங்களை வாழ்விக்கும்தாய்! இந்நிலையில் எதற்காக இந்திய சர்க்காரிடம் மண்டியிட்டுக்கிடக்கவேண்டும்"

"அப்படியென்றால் இந்திய சர்க்காரை, உங்கள் விரோதி யென்று கருதுகிறீர்கள். அப்படித்தானே?"

"மோசமான அபிப்பிராயம்,இது எங்களுக்கு வேண்டியதைப் பெற நாங்கள் விரும்புவதற்குப் பெயரா, விரோதம்? இந்தியாவுடன்இணைந்து கிடக்க விரும்பவில்லையே தவிர, நட்போடுவாழ நாங்கள்தயங்கோம்"

"அப்படியேன்றால்........"

"இந்திய சர்க்காரின் சட்டதிட்டங்களை இனிமேல் மதியோம். அவர்களது ஆட்சி இங்கு நடைபெற, எங்கள் ஒத்துழைப்பை நாங்கள் தரமாட்டோம்."

"உங்களது மக்கள், இந்தக் கருத்தை ஏற்கிறார்களா?"

"பொதுவாக எல்லோரும் இந்தக் கருத்தை ஏற்கவே செய்கிறார்கள். நாகஸ்தான் வேண்டுமென்பதே நாகர்களின் இலட்சியம்."

"நாகஸ்தான் பெற்று, நீங்கள் பிரிந்து செல்ல, இந்திய சர்க்கார் அனுமதிக்குமா?"

"அதுயார் எங்களை அனுமதிக்க. அல்லது நாங்கள்தான் ஏன், அதன், அனுமதியைக் கேட்டுக் கிடக்கவேண்டும்."

"வேடிக்கையாயிருக்கிறதே!"

"வேடிக்கையல்ல. வேதனைப்படும் மக்களின் முடிவு இது"

"என்னதான் செய்யப்போகிறீர்கள்?"

"எங்களுடைய கோரிக்கை நாகஸ்தான் வேண்டுமென்பது. நாகாஸ்தான், இந்திய யூனியனுக்குக் கட்டுப்படாததாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் எங்களை நாங்களே கவனித்துக்கொள்ளமுடியும். இந்த எண்ணத்தை எங்கள் மக்களிடையில் பரப்பி வருகிறோம். இந்திய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து தனிநாடு அமைக்கலாதா என்பது குறித்து எங்கள் மக்களுடைய ஏகோபித்த அபிப்பிராயத்தைப் பெற, விரைவில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்போகிறோம்"

* * *

அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில், பர்மாவுக்கு ஓரத்தில், மலைப் பிராந்தியங்களில் வசிக்கும் நாகக் குடிகள், தனிநாடு வேண்டுமென, முழக்கமிடத் துவங்கியுள்ளனர்.

இந்தத் தகவலை, இந்திய சட்டசபையின் அஸ்ஸாம் பிரதிநிதியான குலாதார் சாலிகா என்பவர், வெளியிட்டுள்ளார். தான், நாக மக்கள் தலைவரான பிஜோவைச் சந்தித்ததாகவும், அவருடன் உரையாடியதாகவும், அவர் இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

நாம், மேலே தீட்டியிருப்பது அந்த இருவரும் சந்தித்தபோது நடந்திருக்கக்கூடிய உரையாடலாகும்.

நாகர்கள், மிகவும் சிறுபான்மையினரென்றாலும், அவர்கள் மத்தியில் எழும்பியிருக்கும் இந்தச் சுதந்திர தாகத்தை—இந்திய சர்க்கார் அலட்சியப்படுத்தக் கூடாதென்றும், அவர்களது இலட்சியங்களைப் புரிந்து கொள்ள முனைய வேண்டுமென்றும், தோழர் சாலிகா, இந்திய அரசியலார்க்கு வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தோழர் சாலிகா, நாகஸ்தான் கோரிக்கையை ஆதரிப்பவரல்ல; காங்கிரஸ்காரர். ஆயினும், நாகர் மக்களின், பிடிவாத குணத்தையும், வீரத்தையும் நன்றாக அறிந்தவர்.

நாகர்கள், நாகரீக முதிர்ச்சியடையாத மக்களாயினும், வீரத்திலும் தீரத்திலும் குறிப்பிடத் தக்க, மலைசாதியினராகும்.

அவர்களை ஒன்று திரட்டி பிஜோ (Phizo' என்பவர், நாகர் தேசீய கவுன்சில் என்கிற இயக்கத்தை நடத்திவருகிறார்.

மேற்படி கவுன்சில், விரைவில் நாகஸ்தான் பெறுவதற்கான மும்முரமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென, அண்மையில் முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்த முடிவுகளில் ஒன்று, 'பொதுஜன வாக்கெடுத்து, தாங்களாகவே இந்திய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து நாகஸ்தான் அமைத்துக்கொள்வது' என்பதாகும்.

இதன்படி, விரைவில் பொது வாக்கெடுப்பும் நடைபெறப் போகிறதாம்.

அந்தப் பொது வாக்கெடுப்பின் பார்வையாளராக இருக்கும்படி, தோழர் சாலிகாவை சந்தித்தபோது நாகர் தலைவர் கூறினாராம். அப்போதுதான், தனது மக்களின் உண்மையான சுதந்திர தாகத்தை, தங்களை எதிரியாகக் கருதுவோர், உணரமுடியும் என்ற நோக்கத்துடன்.

ஆனால், சாலிகா, நாகர் தலைவரை 'டில்லிக்கு வாருங்கள். நமது தலைவர்களாம் நேரு முதலியோரைக் காணுங்கள்' என்று வேண்டிக் கொண்டு, நாகஸ்தான் கோருவது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்தாராம்.

காங்கிரஸ் பிரமுகரான சாலிகாவின் வேண்டுகோளை நாகர் குலத் தலைவர் மறுத்துவிட்டாராம்—எந்த விதப் பதிலும் அனுப்பாமல்.

நாகர் கவுன்சில் முடிவுப்படி, விரைவில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தவும், வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளனவாம்.

சுமார் 70-லட்சம் மக்களைக் கொண்ட அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் நாகர்கள் வாழும் பிராந்தியமான நாகா — குன்றுகள் (Naga Hills) ஒரு ஜில்லாவாக, அமைந்திருக்கின்றது.

இப்போது, இந்த ஜில்லாவை தனி நாடாக்கி வாழவேண்டுமென்பதே, நாகர்கள் கட்சியின் முரசொலியாகும். நாகர்களின் ஜில்லா, அஸ்ஸாமுக்கும் பர்மிய எல்லைக்கும் இடையிலே இருக்கிறது. அதோடு,

5-ம் பக்கம் பார்க்க

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

செய்வது என்பது குறித்து, ஆலோசிப்பதில்லை.

ஆனால், அதற்குப் பதில், "பஞ்சத்தை எதிர்ப்போம்," "உணவுப் பிரச்னையை ஒரு போர்க்கால பிரச்னையாகக் கருதுவோம்" என்று முழக்கமிடுகின்றனர். அண்மையில் பிரதமர் நேரு, உணவுப் பிரச்னை குறித்து பேசுகையில், இதைத்தான் வெளியிட்டுள்ளார். இத்தோடு நின்றுவிடுவதில்லை, மக்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பது குறித்தும் போதிக்கத் துவங்கிவிடுகிறார்கள்.

உணவுப் பிரச்னையைச் சமாளிக்க புத்தி கூர்மையோ, பொறுப்போ இல்லாவிடினும், 'மகாஜனங்களே! ஒருவேளை உணவை ஒழியுங்கள்! கொஞ்சமாகச்சாப்பிடுங்கள்!' என்று அறைகூவல் விடுக்கின்றனர்.

அதுமட்டுமல்ல, இவ்வளவு பெரிய திண்டாட்டம் ஏற்பட்ட தெவ்விதம், இதைப் போக்குவது எப்படி என்று ஆலோசனைகள் பெறுவதற்குப் பதில், மக்களின் கவனத்தை மாற்று வழிகளில் திருப்பிவிடுகின்றனர்.

"உணவுப் பஞ்சம் ஏன் ஏற்பட்டது தெரியுமோ? நமது பாரத நாட்டை இரண்டாகப் பிரித்ததால் தான்"

"அது மட்டுமல்ல, பூகம்பம் ஏற்பட்டது, வெள்ளங்கள் அடித்துக் கொண்டு போயின, மழையே பெய்யவில்லை......"

"இயற்கை நம்மை மோசம் செய்துவிட்டது"

இவைகளையே திருப்பித் திருப்பி பாடுகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் கூறுமளவுக்கு, இவைகள் அல்ல காரணம். ஏனெனில், பிரிவினைக்கு முன் எந்தெந்த பாகங்கள் முக்கிய நெற்களஞ்சியங்கள் என்று புகழப்பட்டனவோ, அவை அப்படியே இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அதுபோல பூகம்பம், பருவக் கோளாறு முதலியவை பாதித்தது உண்மையென்றாலும், உணவுப் பஞ்சத்துக்கு, அவைகளே முக்கிய காரணங்கள் அல்ல.

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கு, வந்த சுதந்திரத்தின்மீது, அப்படியொன்றும் கடுங்கோபம் வந்துவிடவில்லை.

வழக்கம்போலத்தான், அவைகள், தங்களது நாச வேலைகளைச் செய்கின்றன; அதிகமாக ஒன்றும் ஆகிவிடவில்லை.

எனினும், மக்களின் கோபத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள, இவைகளைக் காரணமாகக்காட்டுகின்றனர், காங்கிரஸ்காரர்கள்.

ஆனால், உணவுத் திண்டாட்டத்துக்குள்ள முக்கியமான காரணங்கள்.

* மற்ற உற்பத்திப்பொருள்களுக்கு கிடைக்குமளவு விலை, உணவுத் தானியங்களை விற்றால் கிடைப்பதில்லை. நெல் விளைவிப்பதற்குப் பதில் கரும்போ, சணலோ, புகையிலையோ அல்லது பருத்தியோ போட்டால் அதிக இலாபம் கிடைக்கிறது.

* உழுது வாழும் விவசாயி வீட்டுக்கான பொருள்களை வாங்க மிகவும் திண்டாடுகிறான். நெல்லை குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட்டு, தேவையான வேறு பொருள்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறான். ஆகவே, அவன் வாழ்க்கை சுமுகமாக நடைபெற அதிகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அதனால், அதிகப் பணம் வரும் வகைகளிலேயே சிரத்தை செலுத்துகிறான்.

* ஆகவே, நெல்விளையும் பல இடங்களில், வேறுபொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இதனால் உணவு உற்பத்தி குறைந்தது.

இந்தக் காரணங்களோடு, இந்தியாவில் நிலவும் நிலப் பிரபுத்துவ முறை, விவசாயத்தில் பழைமை நீடிப்பது முதலானவைகளும், காரணமாகக் கூறலாம்.

ஆனால் ஆளவந்தாரோ, இதுபற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. வெறும், வீர முழக்கங்களாலேயே, காலத்தைக் கழித்து விடலாமென எண்ணுகின்றனர்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள் போட்டு, விவசாயிகளுக்கு விதை, விவசாயக் கருவிகள் முதலானவைகளை வழங்க திட்டம் தீட்டினர் சர்க்கார்.

ஆனால் இத்திட்டத்தால் ஏழை விவசாயிகள் பலன் பெறவில்லை. நிலப் பிரபுக்கள், தங்கள் செல்வாக்கு மூலம், அத்திட்டங்களால் பயன் பெற்றார்கள்.

ஆகவே, உணவுத் திண்டாட்டம் ஒழியவேண்டுமானால், விவசாயியின் வேதனை நீங்கும் வழிகளைக் காண வேண்டும். உற்சாகத்தோடு, அவன் உழைக்கும் நிலை மலரவேண்டும். சர்க்கார், வீர கர்ஜனைகள் எழுப்புவதை விடுத்து, புதிது புதிதாக திட்டங்கள் தீட்டுவதை நிறுத்திக் கொண்டு, தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

உணவுப் பொருளின் விலைக்கும், ஏனைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலைகளுக்குமிடையே அதிக பாரபட்சம் இருக்கக்கூடாது.

இந்திய மக்களில் பெரும்பாலானோர், விவசாயிகள். அவர்களில் விவசாயத்துக்குத் தேவையானோர் போக, எஞ்சி நிற்போருக்கான தொழில் வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

அதாவது, கைத்தறி, வீடு கட்டுதல் போன்ற விவசாயியின் தேவைகளை முடித்துத் தரும் தொழில்களில் பழக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு குடியானவக் குடும்பத்திலிருந்து, ஒரு நபராவது, இத்தொழில்களில் ஈடுபடவேண்டும். அவர்கள் ஈடுபடும் வகையில், சர்க்கார் கூட்டுறவுக் கைத்தொழில்களை (Co-operative industry) ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அப்போது தான் விவசாய மக்களின் வேதனை குறையும்; ஏழ்மை மறையும்; பொருளாதாரம் சீர்படும். மக்கள் மறுமலர்ச்சி பெற்று வருகிறார்கள், மறுமலர்ச்சியின் குரலை, ஆளும் பெருமை பெற்றோர், புறக்கணித்தல் ஆகாது.

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M A at DravidaNadu" Press
95, Tirukkachinambi Street Kancheepuram